

- 3) 3. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie: Czy jest tak również wówczas, gdy producentom przysługuje prawo do pełnego odliczenia podatku naliczonego w towarach i usługach, ponieważ dobra inwestycyjne podlegają korekcie odliczeń (art. 20 dyrektywy 77/388/EWG)?

⁽¹⁾ Dz.U. 1996, L 297, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 1977, L 145, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 14 września 2018 r. – Energiavirasto

(Sprawa C-578/18)

(2018/C 427/24)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Energiavirasto

Inny uczestnik: A, Caruna Oy

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 37 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że osobą będącą odbiorcą będącym konsumentem przedsiębiorstwa sieciowego, która wszczęła postępowanie przed krajowym organem regulacyjnym dotyczące przedsiębiorstwa sieciowego należy traktować jak „stronę” w rozumieniu ust. 17 wskazanego artykułu, której dotyczy decyzja organu regulacyjnego i tym samym osoba ta jest uprawniona do wniesienia skargi do sądu krajowego na decyzję krajowego organu regulacyjnego dotyczącą przedsiębiorstwa sieciowego?
- 2) O ile osoby wskazanej w pytaniu pierwszym nie należy traktować jak „strony” w rozumieniu art. 37 dyrektywy 2009/72/WE, czy odbiorcy będącemu konsumentem o statusie takim jak skarżący w postępowaniu głównym przysługuje na jakiegokolwiek innej podstawie prawnej wynikającej z prawa Unii prawo do udziału w rozpatrzeniu przed organem regulacyjnym złożonego przez nią wniosku o podjęcie działań bądź do zbadania sprawy przez sąd krajowy, czy też kwestię tę regulują przepisy prawa krajowego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 211, s. 55.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Liège (Belgia) w dniu 17 września 2018 r. – Ministère public; Ministre des Finances du Royaume de Belgique / QC; Comida paralela 12

(Sprawa C-579/18)

(2018/C 427/25)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca oskarżenie: Ministère public; Ministre des Finances du Royaume de Belgique

Druga strona postępowania: QC; Comida paralela 12

Pytania prejudycjalne

Czy art. 79 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, takiemu jak art. 266 loi générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises (ogólnej ustawy z dnia 18 lipca 1977 r. o cłach i akcyzach) rozpatrywany w niniejszym wypadku, w myśl którego w przypadku nielegalnego wprowadzenia na terytorium celne Unii towaru podlegającego należnościom celnym przywozowym, podmiot ponoszący odpowiedzialność cywilną za sprawcę przestępstwa, w popołnieniu którego ów podmiot nie uczestniczył, odpowiada solidarnie za zapłatę długu celnego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 19 września 2018 r. – RB / TÜV Rheinland LGA Products GmbH i in.

(Sprawa C-581/18)

(2018/C 427/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RB

Strona pozwana: TÜV Rheinland LGA Products GmbH, Allianz IARD S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy adresatami zakazu dyskryminacji ustanowionego w art. 18 akapit pierwszy TFUE są nie tylko państwa członkowskie UE i instytucje Unii, lecz również podmioty prywatne (bezpośredni skutek wobec osób trzecich na podstawie art. 18 akapit pierwszy TFUE)?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, a więc jeżeli art. 18 akapit pierwszy TFUE nie miałyby zastosowania w stosunkach między podmiotami prywatnymi: Czy art. 18 akapit pierwszy TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie ograniczeniu ochrony ubezpieczeniowej do zdarzeń szkodowych, które zaistnieją we Francji metropolitalnej i we francuskich terytoriach zamorskich z tego powodu, że właściwy organ francuski, Bureau central de tarification (centralne biuro taryfikacji), nie zakwestionował takiego postanowienia, chociaż narusza ono art. 18 akapit pierwszy TFUE, gdyż zawiera pośrednią dyskryminację ze względu na przynależność państwową?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Pod jakimi warunkami pośrednia dyskryminacja może być usprawiedliwiona w sprawach, w których występuje skutek wobec osób trzecich? W szczególności: Czy ograniczenie terytorialne ochrony ubezpieczeniowej do zdarzeń szkodowych, które zaistnieją na terytorium określonego państwa członkowskiego UE może być usprawiedliwione argumentem ograniczenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń oraz wysokości składki wówczas, gdy jednocześnie przedmiotowe umowy ubezpieczenia przewidują, że w przypadku szkód seryjnych odpowiedzialność jest ograniczona kwotowo w odniesieniu do każdego zdarzenia szkodowego oraz każdego roku ubezpieczeniowego?
- 4) W przypadku gdy na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi twierdzącej: Czy art. 18 akapit pierwszy TFUE należy interpretować w ten sposób, że ubezpieczyciel – który z naruszeniem art. 18 akapit pierwszy TFUE dokonywał likwidacji szkód wyłącznie w odniesieniu do zdarzeń szkodowych zaistniałych we Francji metropolitalnej i we francuskich terytoriach zamorskich – nie może podnieść zarzutu, iż płatność nie może zostać dokonana z uwagi na wyczerpanie w międzyczasie sumy ubezpieczenia, jeżeli zdarzenie szkodowe zaistniało poza tymi obszarami?